

त्यस अध्यायको निम्ति पढ्नुहोस्: गलाती ५:१-१५, १ कोरन्थी ६:२०,

रोमी ८:१, हिब्रू २:१४,१५, रोमी ८:४, रोमी १३:८

स्मरण गर्नुपर्ने पद: "हे मेरा भाई र बहिनीहरू हो, तिमीहरू स्वतन्त्र हुनको निम्ति चुनिएका हो। तर तिमीहरूको स्वतन्त्रतालाई बहाना बनाएर पापको जीवनमा नफसिरहनु। बरू प्रेम पूर्वक एक आफसको सेवा गर्नु।" (गलाती ५:१३ रूपान्तरित)।

पावलले गलाती २:४मा यो भन्दछन्: "खतनाको यो कुरा उठ्यो, किनकि कति झूटा भाइहरू हाम्रो दलभित्र गुप्त रूपले पसिकन ख्रीष्टमा भएको हाम्रो स्वतन्त्रताको चेवा गरी हामीलाई बन्धनमा ल्याउन चाहन्थे।" ख्रीष्टमा भएको स्वतन्त्रतालाई सुरक्षित राख्नु कत्तिको महत्वपूर्ण छ भनेर पावलको त्यस अभिव्यक्तिले गलातीका विश्वासीहरूलाई मात्र होइन, हाम्रो सामु पनि प्रश्न तेर्स्याउँदछ। स्वतन्त्रताको बारेमा पावलले पहिलो पटक बोलेको होइन। पावलले बारम्बार "स्वतन्त्रता" भनेर प्रयोग गरिएको शब्दको अर्थ के हो? येशूमा हुने स्वतन्त्रतामा के समावेश भएको छ? ख्रीष्टलाई विश्वास गरेर स्वतन्त्र भयौं भन्दैमा कति हदसम्म स्वतन्त्रतालाई उपभोग गर्न सक्दछौं? के स्वतन्त्रताको सिमाना हुन्छ? अनि येशू ख्रीष्टमा हुने स्वतन्त्रता र परमेश्वरको व्यवस्थासँग के सम्बन्ध छ त? (के त्यस स्वतन्त्रताले मानिसलाई उच्छृङ्खल वा अनुशासनमा नबस्न इजाजत वा लाइसेन्स दिन्छ त?)।

दुई खतरालाई सम्बोधन गर्दै पावलले माथिका प्रश्नहरूलाई चेतावनीसाथ गलातीहरूलाई जवाफ दिन्दछन्। पहिलो त लिगालिजम् अर्थात् व्यवस्थाको बिधिविधानलाई पालन गर्दा मुक्ति पाइन्छ भन्ने विश्वास। आफ्ना धर्मकर्मबाट परमेश्वरको निगाहा प्राप्त हुन्छ भनेर पावलका विरोधीहरूले गलातीका विश्वासीहरूलाई सिकाइरहेका थिए। पापीहरूलाई ख्रीष्टबाट पाउने स्वतन्त्रताको बरदानलाई त्यस धारणाले लत्याइरहेको थियो। ती गलातीका विश्वासीहरूले ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा मुक्तिको बरदान पाइसकेका थिए। अनि अर्को खतरा वा इसाईको

विश्वासलाई जोखिममा पार्ने तत्वचाहिँ खीष्टमा भएको स्वतन्त्रालाई दुरुपयोग गर्नु। खीष्टको अमूल्य रगतले किनेका विश्वासीहरूले मुक्ति पायौं भन्दैमा जथाभावी हिँड्न के छुट छ त? गलातीका विश्वासीहरूले येशूमा स्वतन्त्र भयौं भन्दै नियम मर्यादा वा आचारसहिँतालालाई उल्लङ्घन गर्दै स्वतन्त्रताको दुरुपयोग गर्न उत्साहित भइरहेका थिए।

दुवै लिगालिजम् वा धार्मिक नितिकृति वा रुढिवादीलाई पालन गरेर आफू धर्मात्मा बन्ने सूर र स्वतन्त्र भयौं भन्दैमा कुनै नैतिक मान मर्यादाको पालन गर्नुपर्ने जिम्मेवारबाट पछि हट्ने तत्व येशूमा पाउने स्वतन्त्रताको निमित्त धर्मिक वा चुनौतिको रूपमा खडाभइरहेका हुन्छन्। किनभने ती दुवै तत्वहरूले त्यसका अनुयायीहरूलाई कुनै न कुनै प्रकारले आफ्नो काबुमा राखेर मानिसहरूलाई दास बनाउँदछन्। त्यसको विपरित खीष्टमा पाएको सच्चा स्वतन्त्रतालाई आत्मसात् गरेर अडिग भएर बस्नु भनेर पावलले गलातीका विश्वासीहरूलाई हार्दिक अनुरोध गर्दछ।

१. “खीष्टले हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनुभयो” (गलाती ५:१, रूपान्तरित)

जसरी लडाईँमा कमजोर भएका सिपाहिँहरूलाई सेनापतीले अघि बढ भनेर हौसला दिन्छ, त्यसरी नै खीष्टमा पाएको स्वतन्त्रतालाई नकावधारी यहूदी इसाईहरू सामु आत्मसमर्पण नगर भनेर पावलले निर्देशन दिँदछन्। पावलले प्रयोग गरेको कडा लवज वा भाषाले मानिसलाई जुरुक-जुरुक उचाल्दछ। मानिसहरूलाई त्यहि मनस्थितिमा जाओस् भन्ने पावलको चाहना थियो। त्यस पदले त्यस पदको अगाडि र पछाडिका पदहरूलाई जोड्दछ। ग्रीक व्याकरणको नियमलाई तोडि अचानकसँग पावलले व्यक्त गरेको त्यस भनाईले पावलको भित्री मनशाय प्रकट गर्दछ। साँच्चै भनौं भने त्यस भनाई भित्तामा टाँसिने ठूलो साइनबोर्डमा ठूला ठूला अक्षरहरूले सबैले देखिने गरि लेखेर राखोस् भन्ने पावलको चाहना भएको देखिन्छ। पावलका सबै तर्कहरूको निश्कर्ष नै खीष्टमा पाउने स्वतन्त्रता हो। तर गलातीका विश्वासीहरूले त्यस स्वतन्त्रतालाई फेंक्न खोज्दै थिए।

पावलले विभिन्न शब्दचित्र वा प्रतिकहरू प्रयोग गरेर खीष्टले हाम्रो निमित्त के गर्नुभयो भनेर आफ्ना भावनाहरू व्यक्त गर्दछन्। ती मध्ये केहि हेर्नुहोस्, गलाती १:३,४, गलाती २:१६ र गलाती ३:१३।

“खीष्टको स्वतन्त्रताले हामीलाई स्वतन्त्र बनाएको छ” भनेर पावलले गलाती ५:१ मा व्यक्त भावनाले उनको मनमा के थियो भनेर व्यक्त गर्दछ। जुन शब्द पावलले प्रयोग गरेका थिए त्यो चानचुने शब्द थिएन। कुनै देवताले दासलाई स्वतन्त्र बनाउँदा प्रयोग गर्ने जस्तै शब्दलाई पावलले त्यहाँ प्रयोग गर्दछन्। कुनै पनि दासलाई आफू स्वतन्त्र हुन कानूनी आधार छैन। त्यसकारण केवल कुनै देवताले मात्र उसको स्वतन्त्रतालाई किनेर उसलाई राहत दिन सक्दछ। त्यो दास स्वतन्त्र त हुन्छ तर कानूनी रूपमा त्यो दास देवताको हुन्छ। तर यथार्थ जीवनमा त्यो सत्य होइन। कुनै पनि दास मन्दिरमा पैसा तिरेर आफू स्वतन्त्र हुने प्रावधान थियो। अर्थात् दासले पैसा तिरेर दासत्वबाट छुटकारा पाउन सक्दथ्यो। ग्रीक देशको डेलफी भन्ने शहरमा पिथियन आपोलो भन्ने देवताको मन्दिर छ। त्यहाँ इसापूर्व २०१ देखि इसवी सन् १०० भित्र लेखिएको शीलापत्रमा यसरी लेखिएको छ, “निसिया नाम गरेकी महिला दासीलाई आम्फिसाको सोसबससँग पिठान आपोलोले मोल तिरेर स्वतन्त्र बनायो।.....तर निसियाले आफ्नो स्वतन्त्र हुन आपोलो देवतालाई पैसा चढायकी थिइन्।” बेन विथिरिङ्गटन ३, ग्रेस इन गलेशिया (ग्राण्ड रापिड, मिशिगन: विलियम बी, इरडमानस् पब्लिशिङ्ग कम्पनी, १९९८) पृ. ३४०बाट रूपान्तरित।

माथि प्रयोग गरिएका शब्दहरू झण्डै पावलले प्रयोग गरेका शब्दहरू जस्तै छन्। तर त्यसमा ठूलो भिन्नताचाहिँ छ। पावलले गरेको चित्रणमा कुनै बनावटी वा देखावटी मोल तिरिको भन्ने देखिन्दैन। हामी आफैले हाम्रो स्वतन्त्रता किन्नको निम्ति मोल तिरिका थिएनौं (१ कोरन्थी ६:२०, १ कोरन्थी ७:२३)। किनभने हाम्रो पापको निम्ति तिर्ने मोल अत्यन्त महँगो थियो। हामी आफूले आफैलाई उद्धार गर्न वा मुक्ति आर्जन गर्न शक्तिहिन छौं। तर हामीले गर्न नसकेको कामलाई येशूले सम्पन्न गर्नुभयो। हामी मर्नुपर्ने ठाउँमा यहाँ मर्नुभयो। हाम्रो पापको मोल उहाँले तिरी दिनुभयो। यस कार्यबाट हामीले पाउनुपर्ने पापको सजायबाट येशूले स्वतन्त्र गर्नुभयो।

तपाईंको आफ्नो जीवनको बारेमा सोच्नुहोस्। के तपाईं आफ्नो अथक प्रयास, त्याग तपस्याबाट मोक्ष वा मुक्ति पाउनुसक्नुहुन्छ र? येशूबाट तपाईंले के पाउनुभयो त्यसप्रति कृतज्ञ तपाईं कतिको हुनुभएको छ भन्ने प्रश्नमा तपाईंको कस्तो छ?

२. येशूभक्त स्वतन्त्र हुनुभनेको साँच्चै के हो त? (रोमी ६:१४,१८)

आफूले पाएको स्वतन्त्रताप्रति बफादारी भएर बस्नु भनेर पावलले विश्वासीहरूलाई निर्देशन दिन्छन्। यो निर्देशन दिनुभन्दा अघि पावलले एक महत्त्वपूर्ण घोषणा गर्दछन्: “खीष्टले हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनु भयो।” येशूभक्तहरू आफूले पाएको स्वतन्त्रतामा किन अडिग भएर बस्नुपर्दछ त? किनभने येशूले तिनीहरूलाई स्वतन्त्र बनाउनुभयो। खीष्टले के गर्नुभयो त्यसकै परिणामले हामी स्वतन्त्र भएका छौं।

यथार्थ कुरालाई प्रस्तुत गरेपछि चेतावनी वा सचेत गराउने शैली पावलका पत्रहरूमा भएको हामी पाउँछौं (१ कोरन्थी ६:२०, १ कोरन्थी १०:१३,१४, कलस्सी २:६)। उदाहरणमा हेरौं, खीष्टमा रहँदा हाम्रो अवस्था कस्तो हुन्छ भनेर पावलले रोमी ६मा धेरै कुराहरू औल्याउँदछन्। उनी भन्छन्, “हाम्रो पुरानो स्वार्थी जीवनलाई येशूसँगै क्रुसमा टाँगिएको कुरा हामीलाई थाहा छ” (रोमी ६:६)। अनि पावलले सचेत गराउँछन्, “तिम्रो शरीर मरेर जानेभएतापनि त्यसलाई पापले बसमा नराखोस्।” (रोमी ६:१२ रूपान्तरित)। “येशूमा तिमी जे छौ, त्यहि नै भएर बस” भनेर यहाँ पावलले भन्न खोजेको हामी देख्छौं। हामी परमेश्वरको सन्तान हौं भनेर प्रमाणित गर्न यस्तो केहि काम गरेर देखाऊ भन्ने बाइबलको मौलिक शिक्षा होइन। बरू हामी जे गछौं, गछौं किनभने हामी परमेश्वरका छोराछोरी भइसकेकाछौं।

येशूले हामीलाई केबाट स्वतन्त्र गर्नुभयो त? हेर्नुहोस्: रोमी ६:१४, रोमी ८:१, गलाती ४:३,८, गलाती ५:१ र हिब्रू २:१४,१५।

इसाई जीवनलाई स्वतन्त्र भनेर गरिएको वाख्या नयाँ करारको पुस्तकहरूमा सबभन्दा वेसी पावलका पत्रहरूमा पाइन्छ। पावलको पत्रहरूमा मात्र स्वतन्त्र भन्ने शब्दा २८ पटक प्रयोग गरिएका छन्। नयाँ करारको अरू पुस्तकहरूमा केवल १३ पटकमात्र स्वतन्त्र भन्ने शब्द प्रयोग गरिएको छ।

पावलको नजरमा स्वतन्त्र भनेको के हो त? प्रथमतः यो केवल अवधारणा मात्र होइन वा कुनै उधारो आश्वासन पनि होइन। फेरि यो न त राजनैतिक स्वतन्त्रता न त आर्थिक स्वतन्त्रता, अझ न त जे मनलाग्गो त्यहि गरी रहने स्वतन्त्रता। बरू स्वतन्त्रता भनेको येशू खीष्टसँग सम्बन्ध गाँसी रहेर अपनाउने जीवनशैली हो। व्यवस्था अर्थात् रुढिवादीको पछि लागेर इसाई हुन खोज्ने, ती व्यवस्थाले देखाउने दोष

र त्यसलाई पालन गरेन भने त्राही हुने मनस्थितिबाट स्वतन्त्रता हो। परमेश्वर नभएर ती व्यवस्थालाई स्वामी बनाएर आफू त्यसको दासहुने प्रवृत्तिबाट स्वतन्त्र हुने स्वतन्त्रता हो। तर हामीले उपभोग गर्ने स्वतन्त्रता वा मुक्तिमा अरू धेरै पनि समावेश भएका छन्: पाप वा पापको दासत्वबाट स्वतन्त्रता, परमेश्वरसँग सम्बन्ध विच्छेद भएर अनन्तको मृत्युबाट स्वतन्त्रता र अन्धकारका शासक सैतान र उसका मतियारहरूका कब्जाबाट स्वतन्त्रता। (मरेपछि होइन अहिले नै येशूसँग हिँडेर स्वर्गको अनुभूति प्राप्त हुने स्वतन्त्रता)।

“येशू खीष्टको दायराबाहिर बस्ने मानव जाति देहायका दास हुन्: व्यवस्था अर्थात् परम्परा वा रूढिवादी, यस संसारलाई आफ्नो बसमा राख्ने दुष्ट सैतान र उसका मतियारहरू, पाप र शरीरका भौतिक अभिलाषालाई प्राथमिकता दिने प्रवृत्ति। ती दासका मालिकहरूको स्वामित्वलाई नाश गर्न परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई यस संसारमा पठाउनुभयो।” टिमोथी जर्ज, गलेशियनस्, पृ. ३५४बाट रूपान्तरित।

यस जीवनमा तपाईं कसको दास भएर बस्न वाध्य हुनुभएको छ? गलाती ५:१लाई मन्त्र जस्तै गरेर कण्ठ गर्नुहोस्। अनि खीष्टमा भएको स्वतन्त्रतालाई तपाईंको जीवनमा चरितार्थ वा यथार्थ बनाउन परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्नुहोस्।

३. परम्परावादी वा रूढिवादी अर्थात् परमेश्वर भन्दा व्यवस्थालाई प्राथमिकता दिएर अतिवादी हुने खतरा (गलाती ५:२-१२)

जुन रूपमा पावलले गलाती ५:२-१२लाई अघि बढाउँछन् त्यहाँ उनले के भन्न खोजेको हो भनेर त्यसले देखाउँछन्। कतिपय अनुवादहरूमा अनुवाद गरिएको “म पावलले नै तिमीहरूलाई भन्दछु...” भन्ने वाक्यलाई यसरी जोड दिएर अनुवाद गरिएका छन्: “हेर”, “सुन”, “मेरो वचनको दृष्टि लगाऊ” र “म पावल आफैले भन्दछु।” पावलको स्पष्टताले उनी खेलाँची गरिरहेका छन् भनेर देखाउँदैन। आफ्ना पाठकहरूको पूरो ध्यान आफूतिर तान्दै र उनी प्रेरित भएर वा येशूबाट पाएको अधिकारलाई प्रयोग गर्ने आधिकारिक व्यक्ति भनेर जनाऊ दिँदै पावलले कडा शब्दमा “हेर” वा “सुन” भनेर सम्बोधन गर्दछन्। यदि गैर-यहूदी भएर खतनाको विधिलाई अपनाइएर मुक्ति वा पापबाट स्वतन्त्र हुइन्छ भन्ने धारणालाई पालीराखियो भने त्यस निर्णयको

परिणाम कतिको खतरापूर्ण हुन्छ भनेर उनले गलातीका विश्वासीहरूलाई बुझाउन भरमगदुर प्रयास गरेको हामी पाउँछौं।

प्रथम परिणाम: यदि खतना गरेर परमेश्वरको निगाहा पाइन्छ भने त्यस खतना गर्ने व्यक्तिले सम्पूर्ण व्यवस्था पालन गर्न जिम्मेवार लिनुपर्दछ। पावलले २ र ३मा प्रयोग गरेका लवज वा शब्द घट्लागदो छ। यस्तो (ओफेसी ophelosei) धारणालाई प्राथमिकता दिएर चलन निर्णय गर्ने व्यक्तिलाई येशूले साथ दिन सक्दैन भनेर उनी भन्दछन्। बरू परमेश्वरप्रति नभएर त्यस व्यक्ति व्यवस्था वा परम्पराप्रति जिम्मेवारी (ओफिलेटस् ophelites) हुन्छ। यसको अर्थ कोहि मानिस व्यवस्था वा परम्परा वा रुढिवादीमा हिँड्न चाहन्छ भने त्यस व्यक्ति आफू खुशी नियमलाई पालन गरेर चलन सक्दैन। आफूले चाहेको वा आफूलाई सजिलो भएको व्यवस्थसँग सम्झौता गरेर चलने उसको अधिकार हुँदैन। कि त व्यवस्थाका सबै नियमहरू पालन गर्नुपर्छ कि त कुनै पनि पालन गर्नुहुँदैन। (याद गर्नुहोस् “खतना” भनेर सम्बोधन गरिएको व्यवस्था दश आज्ञा नभएर ती बलिप्रथा र सामाजिक व्यवस्था हुन् जसले येशूको बलिलाई औँल्याउँछ। दश आज्ञामा न त खतना उल्लेख गरिएको छ न त बलिप्रथा नै- अनुवादकको टिप्पणी)।

दोश्रो: त्यस्ता मानिसहरू स्वतः येशूबाट विच्छेद हुन्छन्। यदि कुनै मानिस आफ्नो भरमगदुर प्रयास वा धर्मकर्मले मुक्ति वा मोक्ष पाउँछ भन्ने धारणाले प्रेरित हुन्छ भने त्यस व्यक्तिले परमेश्वरको उपाय जुन खीष्टबाट निर्दोष सावित हुने वा पापबाट क्षमा पाउने उपायलाई उपेक्षा वा वेवास्ता गरेको गरेको ठहर्छ। “दुबै बाटो अपनाउन सकिँदैन। आफ्नो प्रयासले मुक्ति पाउन सक्दैन त्यसकारण येशूलाई ग्रहण गर्न आवश्यक छ भनेर स्विकार गर्ने धारणा र मुक्तिको यथार्थता अनुभव गर्न खतना गर्नुपर्छ भन्ने धारणाको बिचमा तालमेल हुन सम्भव छैन। खीष्टलाई ग्रहण गर्नु भनेको आफ्नो प्रयासबाट होइन उहाँबाट नै मुक्ति पाइन्छ भन्ने प्रतिक हो भने खतना गर्दा आफ्नो धर्मकर्मले मुक्ति पाइन्छ भन्ने प्रतिक हो।”- जोन आर. डव्ल्यु. स्कट, द मेसेज अभ गलेशियनस् (लिसेस्ट, इन्गलाण्ड: इन्टरयुनिभरसिटी प्रेस, १९६८), पृ. १३३बाट रूपान्तरित।

खतनाले मानिसको आत्मिक बिकासलाई रोक लगाउँछ भन्ने पावलको तेश्रो तर्क छ। उदाहरणमा पावलले दौडमा भाग लिने

व्यक्तिलाई औँल्याउँछन्। त्यो व्यक्ति दगुर्न त दगुरेर अन्तिम रेखामा जब पुग्न थाल्छ तब कसैले छेकिदियो भने उक्त व्यक्ति त्यस अन्तिम निशानामा पुग्नबाट चुक्दछ। अझ पावलले प्रयोग गरेको शब्द “वाधा” भनेको सेनाले प्रयोग गर्ने शब्द हो। शत्रुलाई आउन नदिएर पुल भत्काइदिने वा बाटोमा अबरोध खडा गरिदिन सामान राखिदिने। त्यसले गर्दा शत्रुचाहिँ अघि बढ्न सक्दैन।”- द एसडिए बाइबल कमेन्टरी, ठेली ६, पृ. ९७८बाट रूपान्तरित।

अन्तमा खतनाद्वारा मुक्ति पाइन्छ भन्ने धारणालाई खेलाइराखियो भने त्यसले क्रुसको वेइज्जत वा उपहास गर्दछ। कसरी त? आफूले आफैलाई मुक्ति दिन सकिन्छ भन्ने सन्देश खतनाको हो। यसले मानिसको अहंलाई फुक्याउँछ। तर क्रुसको सन्देशले मानिसको अहंको उपहास गर्दछ, किनभने येशूबिना मुक्ति पाउन हामी निरीह वा पूर्ण रूपले असहाय छौँ भनेर स्विकार गराउँछ।

खतना गर्नेपर्छ भनेर ढिपी गर्ने गलातीहरूसँग पावल अत्यन्त क्रुद्ध हुन्छन्। “ल त चक्रु लिएर आफ्नै अङ्ग काट” भनेर पावलले उनीहरूलाई घुर्की सुनाउँदछ (गलाती ५:१२ रूपान्तरित)। ती शब्दहरू कडा छन् तर यसले त्यस विषयमा पावल कतिको गम्भिर रहेछन् भनेर देखाउँदछ।

४. स्वतन्त्र, तर उच्छङ्खल अर्थात् स्वतन्त्रतालाई दुरुपयोग गरि जथाभावी हिँड्न होइन (गलाती ५:१३)

“भाई हो, तिमीहरूलाई स्वतन्त्र हुन बोलाइएका हौं। तर त्यस स्वतन्त्रतालाई दुरुपयोग गरि पापको स्वभावलाई प्रोत्साहन गर्न प्रयोग नगर। तर तिमीहरू एक आर्काको सेवाको भावनाले प्रेरित भएर चल” (गलाती ५:१३ रूपान्तरित)। पावलको यस मार्मिक अभिव्यक्तिले गलातीको पुस्तकमा महत्त्वपूर्ण फड्को मारेको पाइन्छ। अहिलेसम्म पावलले धार्मिक विषयवस्तुलाई फोकस वा केन्द्रित गरेको पाइन्छ। अब उनले सच्चा येशूभक्त अर्थात् इसाईले अपनाउनुपर्ने जीवनशैली वा व्यवहारलाई विश्वासीको ध्यान फर्काउँछ। व्यवस्था वा परम्परा धार्मिक संस्कार अर्थात् यहूदीले अपनाउने प्रथाबाट मुक्ति पाईदैन भनेर विश्वास गरेपछि त्यो व्यक्तिले कुन आचारसंहितालाई अपनाएर चलनुपर्दछ?

गलाती ५:१३मा उल्लेख गरेको स्वतन्त्रतालाई गलातीका विश्वासीहरूले कसरी दुरुपयोग गर्न सक्दछन्?

अनुग्रहमा अडिग हुँदा र खीष्टको स्वतन्त्रताको वकालत गर्दा मानिसहरूले पावललाई गलत सम्झन सक्छन् भन्ने कुरालाई उनी अत्यन्त चनाखो थिए (रोमी ३:८, रोमी ६:१,२)। तर याद गर्नुहोस्, समस्याको जरा पावलको सुसमाचार होइन तर मानव स्वभावले जे गर्न मनलाग्यो त्यहि गर्ने हो। मानिसहरू वा जतिसुकै बिर भनेर दावी गर्ने हरूले पनि आत्मसंयम नअपनाउँदा कस्ता कस्ता कष्ट भोगेका छन् भन्ने कथाहरूले मानव इतिहासका पानाहरू भरेका छन्। मानिसले सबैलाई नियन्त्रण गर्नसक्दछन् तर आफूले आफैलाई नियन्त्रण गर्न सक्दैनन्। यो अवस्था कसले भोगेको छैन होला र? कामबासनाको भोक र अन्य नाशतिर लैजाने शारीरिक अभिलाषाले येशूभक्तको जीवनलाई नियन्त्रण गर्न नदेऊ भनेर पावलले स्पष्ट रूपमा आह्वान गर्दछन्। बरू त्यसको विपरित जीवन अर्थात् शारीरिक अभिलाषाको बसमा नबस्ने वा आफ्ना इन्द्रियहरूलाई सम्हाल्ने जीवन बिताउन स्वतन्त्र भएका येशूभक्तले त्यस अवसरलाई एक आफूसको सेवा गरेर बिताऊ भनेर पावलको चाहना छ (गलाती ५:१३ रूपान्तरित)। स्वच्छ प्रेम वा बिनाशर्त अर्थात् फायदाको अपेक्षा नगरी सेवा गर्ने भावनाले अभिप्रेरित भएका मानिसहरूले आफ्नो स्वार्थ र शरीरको अभिलाषालाई नमारी त्यो स्वभावलाई अपनाउन सकिन्दैन भन्ने कुरा थाहा छ। जो मानिस आफ्नो कामबासनालाई बसमा राख्न सक्दैनन् र शारीरिक अभिलाषालाई उच्च प्राथमिकता दिन्छ त्यसले स्वच्छ भावनाले अरूको सेवा गर्न सक्दैनन्।

त्यसकारण खीष्टमा पाउने स्वतन्त्रता भनेको केवल संसारको दासत्वबाट स्वतन्त्र हुनेमात्र होइन, तर यसले मनोकान्ति ल्याएर नयाँ खालको सेवामा आफूलाई परिचालन गर्नु हो। अरूप्रति जिम्मेवार भएर प्रेमपूर्वक सेवा गर्नु हो। यो "बिनाशर्त तपाईंको छिमेकी वा मानव जातलाई प्रेम गर्ने अबसर हो। कुनै पदको लोभ नगरी वा कसैमाथि अधिकार जमाउने भावनालाई पन्छाएर अरूको कल्याणको निमित्त जीवन अर्पण गर्ने मानव समाज स्थापना गर्ने सम्भाव्यताको सृजना गर्ने अबसर हो।"-साम के. विलियमस्, गलेशियनस् (नाशाभिल, टेनस्सी: अविन्गडन प्रेस, १९९७, पृ. १४५बाट रूपान्तरित।

गलातीका विश्वासीहरूमा गलाती ५:१३का शब्दहरूले कस्तो गहिरो छाप परे होलान् भन्ने कुरामा हामी शङ्का मान्नुपर्दैन किनभने त्यसले वर्तमान परिप्रेक्ष्यमा हामीलाई पनि त्यत्तिकै प्रभाव पारेको छ। तर पावलले प्रयोग गरिएको ग्रीक भाषाको लवज वा शब्दरचना अनुसार त्यस खालको सेवा-भावनाले प्रेरित प्रेम मानिसको स्वभावमा तैरिएर बसेको हुँदैन। मानव समाजमा यस्तो खालको प्रेम प्रदर्शन गर्नु अझ असम्भव भनेपनि हुन्छ। मानिसको प्रेम वा निश्चार्थी भावनाले चल्ने नियत सिमित हुन्छ। जुन शब्द प्रयोग गरि पावलले प्रेमलाई सम्बोधन गर्दछ ग्रीक भाषामा उनले परमेश्वरको प्रेमलाई सम्बोधन गरेको देखाउँछ। यो प्रेम केवल परमेश्वरको पवित्र आत्माले मात्र अभिप्रेरित हुनसक्दछ (रोमी ५:५)। अचम्मको कुरो त यो छ, ग्रीक भाषामा प्रयोग गरिएको "सेवा" भन्ने शब्दको अर्थ "एक आर्काको दास बन" हो। यसको अर्थ खीष्टमा पाएको स्वतन्त्र आफ्नो स्वार्थलाई उचाल्न होइन बरू परमेश्वरको प्रेमले एक आफसमा बाँधिएर बस्नु वा एक आपसको सेवक वा दास हुनु हो।

इमान्दारी भएर स्वच्छ दिलले आफूले आफैलाई सोध्नुहोस्: के तपाईं येशूमा स्वतन्त्र हुनुभएको छ भन्दैमा त्यसलाई दुरुपयोग गरि अलिकति पाप यहाँ वा अलिकति पाप त्यहाँ गर्नु भएको छ? त्यस्तो खालको सोच किन खराब छ?

५. सम्पूर्ण व्यवस्थालाई पूरा गर्नु (गलाती ५:१३-१५)

सबै व्यवस्था पालन गर्नु वाध्य हुन्छ भनेर पावलले गरेको नकारात्मक टिप्पणी (गलाती ५:३)सँग व्यवस्था पूरा भएको सकारात्मक टिप्पणीसँग (गलाती ५:१४) तपाईंले कसरी तुलना गर्नुहुन्छ? रोमी १०:५, गलाती ३:१०,१२ र गलाती ५:३सँग रोमी ८:४, रोमी १३:८, र गलाती ५:१४ तुलना गर्नुहोस्।

पावलले गरेको नकारात्मक टिप्पणी (गलाती ५:३) र व्यवस्था पूरा भएको सकारात्मक टिप्पणीले धेरैलाई अकमकमा पारेको छ। तर अकमकमा पार्ने कुरा केहि पनि छैन। व्यवस्थासँग सम्बन्धित इसाई आचरणलाई पावलले दुई फरक तरिकाबाट वाख्या गरि त्यसको महत्त्वलाई पावलले बुझाउन खोजेको हो। उदाहरणमा, जब इसाईहरूले व्यवस्थालाई पालन गर्नुपर्ने सकारात्मक भावनालाई औँल्याउँछ तब

त्यसलाई महत्त्वपूर्ण मान्नुपर्दछ किनभने व्यवस्थालाई गरेर देखाउनुपर्छ भनेर पावलले कहिलै भनेको छैन। उनले प्रयोग गरेका शब्दहरूले ती मानिसहरूलाई मात्र औँल्याउँछन् जो व्यवस्थाका मुनी रहेकाछन् र व्यवस्थाको आवश्यकतालाई पूरा गरेर परमेश्वरको निगाहा पाउने प्रयास गर्दछन्।

जो मानिस खीष्टमा मुक्ति पाएकाछन् तिनीहरू आज्ञाकारी हुनु आवश्यक छैन भनेर पावलले भन्न खोजेको होइन। उनीहरूले व्यवस्था पूरा गर्दछन् भनेर पावलले भन्दछ। सत्य इसाईहरूको आचरण व्यवस्थालाई पालन गर्नुभन्दा बेसी छ भनेर पावलको भनाई हो। त्यो आचरणले व्यवस्थालाई पूरा गर्दछ भनेर पावलले भन्ने खोजेका हुन्। पूरा गर्नु भनेको गरेर देखाउनुभन्दा अझ बढि हो। यस्तो खालको आज्ञा पालनको जरा येशूमा गाभिएको हुन्छ (मत्ती ५:१७)। व्यवस्थालाई फेँकेर आज्ञाकारी हुनु भनेको होइन। फेरि व्यवस्थालाई केवल प्रेमको सिमामा मात्र राखिन्दैन। बरू येशूमा रहेर व्यवस्थालाई पूरा गर्नु भनेको विश्वासीले सबै व्यवस्थाको अर्थलाई पूर्ण रूपमा अनुभव गर्नु हो !

व्यवस्थाको पूरा अर्थ कहाँबाट थाहा पाइन्छ भनेर पावलले भनेको छन्? देहायका पदहरू पढ्नुहोस्: लैव्य १९:१८, मर्कूस १२:३१,३३, मत्ती १९:१९, रोमी १३:९ र याकूब २:८।

पावलले गलातीमा प्रयोग गरेका शब्दहरू येशूले लैव्य १९:१८लाई प्रयोग गर्नुभएको आधारमा छन्। लैव्य १९:१८मा उल्लेख गरिएको सारा व्यवस्थाको सारांशलाई प्रयोग गर्नेमा येशूमात्र यहूदी धर्मगुरु हुनुहुन्नथ्यो। येशूको पिढिँभन्दा अगाडि रहेका रब्बी हिलेल पनि भनेका थिए: “जुन कुरा तिम्रो छिमेकीले घृणा गर्दछ त्यसालाई तिमी पनि नगर्नु। यहि नै सारा व्यवस्थाको सारांश हो।”-रूपान्तरित। तर येशूको बुझाइमा धेरै फरक भएको पाउँछौं (मत्ती ७:१२)। उहाँको धारणा अझ धेरै सकारात्मक छ। व्यवस्था र प्रेम सँगसँगै क्रियाशील हुन्छ भनेर येशूको भनाइले देखाउँदछ। प्रेमबिना व्यवस्था रित्तो र चिसो हुन्छ। त्यो केवल औपचारिक मात्र हुन्छ। तर व्यवस्था बिना प्रेम पनि दिशाहिन वा लक्ष्यहिन हुन्छ।

कुन सजिलो छ, र किन: अरूलाई प्रेम गर्नु अथवा दश आज्ञालाई पालन गर्नु? विश्वासीहरू बिच छलफल गर्नुहोस्।

उपसंहारः

थप जानकारी: “सत्य विश्वास प्रेमद्वारा परिचालित हुन्छ। जब तपाईंले क्रसलाई सम्झनुहुन्छ तब त्यसले तपाईंको आत्माले देखेको कर्तव्यलाई मौन गर्न दिँदैन। यसले तपाईंलाई सुस्ताउन पनि दिँदैन। बरू यसले तपाईंमा येशूप्रतिको विश्वासलाई सृजना गर्दछ, अनि त्यो विश्वासले तपाईंलाई हात बाँधेर राख्दैन बर क्रियाशील हुन अग्रसर गराउँछ। यसले तपाईंको आत्मालाई स्वार्थमय पापबाट शुद्ध राख्दछ। जब विश्वासद्वारा येशू खीष्टलाई पकड्छौं तब हाम्रो काम सुरु हुन्छ। प्रत्येक मानिसको पापी स्वभाव हुन्छ र गम्भिर संघर्ष गरेर त्यस पापबाट विजय पाउनु आवश्यक छ। येशूका प्रत्येक भक्तले विश्वासको लडाईं लड्नु पर्दछ। यदि कोहि येशूको अनुयायी वा उपासक छ भने त्यो मानिस बेइमान हुन दिँदैन, उसको हृदय कठोर हुँदैन न त ऊ सहानुभूतिबिहिनै हुन्छ। उसले अशिष्ट र फोहर बोली निकाल्दैन र अभद्र हुँदैन। ऊ स्वार्थी हुँदैन न त अहंताले उसको दिमाग फुल्दछ। अरूमाथि अधिपत्य जमाउन ऊ आत्तुर पनि हुँदैन। उसले अरूको चित्त फाट्ने गरेर आलोचना पनि गर्दैन न त अरूको विरुद्धमा न्याय गर्दछ अथवा ‘त्यो मानिस यस्तो उस्तो, मलाई थाहा छ’ भनेर राय व्यक्त गर्दछ।

“प्रेमको मेहनत विश्वासको कामबाट आउँदछ। बाइबलको धर्मले जीवनभरी काम गर्न अपेक्षा गर्दछ। ‘अरूको अगाडि तिम्रो ज्योति चम्काउ। अनि तिमिले राम्रो काम गरेको तिनीहरूले थाहा पाउनेछन्। र तिनीहरूले स्वर्गमा हुनुहुने तिमिहरूको परमपिता परमेश्वरको प्रशंसा गर्नेछन् (मत्ती ५:१५ रूपान्तरित)।’ ‘त्यसकारण तिम्रो आफ्नै मुक्तिको निमित्त क्रियाशील भएर बस्नु। भय मान्दै र काम्दै मुक्तिको काममा लाग्नु। परमेश्वरले नै तिमिहरूमा काम गरिरहनुभएको छ। परमेश्वरको लक्ष्य अनुसार तिमिहरूको योजना र काम चलेको उहाँ चाहनुहुन्छ (फिलिप्पी २:१२,१३ रूपान्तरित)।’ असल कामको निमित्त हामी हरदम तत्पर हुनुपर्दछ। र असल काम गर्न चनाखो भइरहनुपर्दछ। र सत्य साक्षी वा प्रत्यक्षदर्शी येशूले भन्नुहुन्छ, ‘तिम्रो काम मलाई थाहा छ।’

“हो, परमेश्वरको काममा हामी अति व्यस्त भयौं भन्दैमा हाम्रो मुक्ति सुरक्षित छ भन्ने छैन। तर सत्य विश्वास जसले हामीलाई खीष्टमा मिलाउँछ, त्यसले येशूको निमित्त काम गर्न जागृत गराउँछ। (हस्तलेख

१६, १८९०)।"-एलेन जी हाइट टिप्पणी, द एसडिए बाइबल कमेन्टरी, ठेली ६, पृ. ११११बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- क. चौथौं बुँदाको अन्तिम प्रश्नको बारेमा आपसी छलफल गर्नुहोस्। मानिसको निम्ति कुन निर्णय सजिलो छ र किन? व्यवस्थालाई पूरा गर्नु भन्ने धारणाको अर्थलाई तपाईंको जबाफद्वारा कस्तो महत्त्वपूर्ण सत्यलाई खुलासा गर्दछ?
- ख. प्रेमद्वारा विश्वासले काम गर्दछ भनेको पावलको भनाइको अर्थ के हो? उनले के भन्न खोजेको पाइन्छ?
- ग. तपाईं खीष्टमा स्वतन्त्र हुनु भयो भनेर जथाभावी हिँडेर पापमा फस्नु हुन्छ रे। स्वतन्त्रतालाई दुरुपयोग गर्न किन सजिलो छ? जब मानिसहरू त्यस्तो सोचमा पर्दछन् त, तिनीहरू कुन धरापमा परिरहेका हुन्छन्? (१ यूहन्ना ३:८)।

सारांशः सुसमाचारलाई वाख्या गर्न पावलको मनपर्ने शब्द स्वतन्त्र हो। खीष्टले हाम्रो निम्ति के गर्नुभयो त्यो स्वतन्त्र शब्दमा समावेश भएका छन्: (१) संसारको दासत्वबाट हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनुभएको छ र (२) उहाँले हामीलाई सत्य इसाई जीवन बिताउन आह्वान गर्नुहुन्छ। तर हामी स्वतन्त्र भयौं भन्दैमा हामी रूढिवादी वा व्यवस्थाको बिधिविधान अपनाएर आफू धर्मात्माको पगरी ओढ्नेबाट अथवा चरित्रहिन भएर जथाभावी हिँड्ने धरापबाट हामी जोगिनु पर्दछ। हाम्रो स्वार्थसिद्धको निम्ति खीष्टले हामीलाई उद्धार गर्नुभएको होइन। तर परमेश्वर र हाम्रा मानिस जातिको हितको निम्ति सेवा गरोस् भनेर उहाँले हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनुभएको छ।

